

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.750/2009/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla Dr. Helmeczy László ügyvéd (1054 Budapest, Szemere u. 19. II/3.) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - a Dr. Vajdics Erzsébet ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Országzászló tér 7. I/12.) által képviselt alperes neve, címe alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2009. június 15-én meghozott 4.P.20.064/2009/7. számú ítélete ellen a felperes 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése, az alperes Pf. 3. sorszámú csatlakozó fellebbezése alapján - a 2010. június 24-én megtartott nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja és mellőzi a „felperes személyiségének, jellemének része a kettős mérce, s ezt a genetikai kódot nem lehet megváltoztatni” kitéttel kapcsolatban az emberi méltósághoz és a jó hírnévhez fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítását;

az alperes marasztalásának összegét 500 000 (Ötszázezer) forintra felemeli;

az alperes által a felperesnek megfizetendő elsőfokú perköltség összegét 12 000 (Tizenkettőezer) forintra, a felperes által az államnak megtérítendő le nem rótt kereseti illeték összegét 23 000 (Huszonháromezer) forintra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 15 000 (Tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest 8 000 (Nyolcezer) forint, az alperest pedig 30 000 (Harmincezer) forint csatlakozó fellebbezési és fellebbezési illetéknek az állam részére - külön felhívásra - történő megfizetésére.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes 2006-tól **Sz.** község polgármestere volt, a **párt** jelöltjeként került megválasztásra.

Az alperes **Sz.** községben a **párt** helyi elnöke, képviselő-testületi tag aktív részese volt a felperes választási kampányának.

Az alperes 2008. májusától <http://xxx.hu> címen internetes weboldalt működtetett.

Az elsőfokú bíróság a 2009. június 15-én 7. sorszámon meghozott ítéletében - a keresetnek túlnyomórészt helytadva - megállapította, hogy az alperes az általa üzemeltetett internetes weboldalon 2008. május 11-én megjelent írásában azzal az állításával, hogy:

- a felperes válni kíván férjétől, rossz nyelvek mindjárt a 2008. szeptemberében születendő gyermekének az apukáját is nevesítették, továbbá a
- „Nyílt levél **felperes neve**-hoz, **Sz.** polgármesteréhez!" című írásában azon állításával, hogy a felperes személyiségének, jellemének része a kettős mérce és ezt a genetikai kódot nem lehet megváltoztatni, továbbá azon állításával, hogy
- a felperes számára a hatalom gyakorlása még a saját gyermekénél is fontosabb megsértette a felperes emberi méltóság és jó hírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait.

Kötelezte az alperest, hogy elégtétel adásaként az ítélet marasztalást tartalmazó részét a jogerőre emelkedést követően megjelenő **Sz. Sz.** első oldalán helyezze el és a megállapított jogsértésért fejezze ki a sajnálkozását. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200 000 Ft tőkét és annak a 2008. május 11-től járó törvényes kamatát, továbbá 30 000 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy a le nem rótt 60 000 Ft eljárási illetékből az államnak külön felhívásra fizessen meg 48 000 Ft illetéket.

Határozatának indokolásában ismertette az Alkotmány 54. § (1), 59. § (1), 61. § (1) bekezdését, valamint a Ptk. 75. § (1), 76. § (1) és 78. § (1) és (2) bekezdésében írt rendelkezéseket. Megállapítása szerint az alperes az internetes fórumon közzétett blog-bejegyzésben és nyílt levélben tartalmilag azt fogalmazta meg, hogy a felperes válófélben van, a gyermekének apja nem a házastársa, jellemhibás, genetikailag kódolt, melyből nem gyógyítható ki, továbbá olyan személyiségjeggyel bír, hogy a hatalom gyakorlását fontosabbnak tartja a gyermeknevelésnél. Nem fogadta el az elsőfokú bíróság az alperesnek azt a védekezését, hogy a kijelentéseivel politikai véleménykülönbségét fogalmazta meg. Megállapítása szerint az internetes fórumon tett alperesi bejegyzések okszerűen nem értékelhetők az alperes véleményeként. A szövegösszefüggésből az tűnik ki, hogy az alperes a felperest házasságtörőnek, orvosi kezelésre szorulóknak, hatalommániásnak minősítette, amelyek valóságtartalmának bizonyítására bizonyítást sem ajánlott fel és amely kijelentések sértőek, olyanok, amelyeket a bíróság megítélése szerint

a felperes még közszereplőként sem köteles eltűnni. Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság hangsúlyozta; a közszereplő esetében határozottan meg kell különböztetni a magán (privát) életet a közszférától, a közélettől, és az egyébként közszereplőnek minősülő személy magánélete is fokozott polgárjogi védelem alatt áll. Az alperes - a védekezésével ellentétben - a bejegyzésekben nem a politikai vélemény-különbségét fogalmazta meg, hanem a felperes intim szférához tartozó magánéletének valós, vagy vélt ismereteit és az ehhez kapcsolódó véleményét használta fel eszközül arra, hogy a felperes polgármesteri tisztségre való alkalmatlanságát **Sz.** polgárai számára bebizonyítsa. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban a politikai kérdéseket, az önkormányzathoz kapcsolódó szakmai kérdéseket, a hatalomhoz való viszonyt, a hatalom gyakorlásának módját, mikéntjét nem magánélethez kapcsolódó értékeléssel kell eldönteni.

A jogsértés megállapítása miatt az elsőfokú bíróság alaposnak találta az alperessel szemben a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontja szerinti objektív szankció, az elégtételadásra kötelezés iránti kereseti kérelmet is. Arra a megállapított tényre figyelemmel azonban, hogy az alperes által üzemeltetett internetes weboldal már megszűnt, a bíróság pedig az elégtételadás módjára vonatkozó kereseti kérelemhez nincs szorosan kötve, úgy ítélte meg, hogy az ítélet rendelkező részének a helyben megjelenő **Sz. Sz.**-ben történő közzététele a kártérítéssel kapcsolatos rendelkezés közzétételével együtt a felperes által igényelt elégtételadás megfelelő módja.

A jogsértés megállapítására tekintettel az Alkotmánybíróság 34/1992. (VI. 1.) AB határozatának indokolása értelmében megalapozottnak ítélte az elsőfokú bíróság a felperes nem vagyoni kártérítés iránti kereseti kérelmét is, amelynek összegét azonban a jogsértés tárgyi súlyára, illetve tényleges következményeire az eset összes körülményeire - különös tekintettel az összecszerűség tekintetében kialakult bírósági gyakorlatra - figyelemmel, eltúlozottnak ítélte. E körben köztudomású tényként fogadta el, hogy a jelen esetben kedvezőtlen társadalmi megítélést vonhat maga után az, hogy a felperes családi élete rendezetlen, ő maga jellemhibás, hatalommániás. A felperessel szemben a negatív értékítélet kialakításának lehetőségét, a konkrét hátrányok bizonyításának elmaradása miatt 200 000 Ft nem vagyoni kárpótlással találta kompenzálhatónak, így az alperest ennek megfizetésére kötelezte, míg a felperes ezt meghaladó keresetét elutasította.

Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 81. §-a alapján kötelezte az alperest a felperes részére perköltség, míg a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperest az állam javára feljegyzett kereseti illeték megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezett, a felperes pedig csatlakozó fellebbezést nyújtott be.

Az alperes a fellebbezésében - tartalmilag - az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását és a felperesnek a felmerült perköltségekben való marasztalását kérte. Jogorvoslati kérelmét azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytelen jogi következtetéssel minősítette a felperes becsületének és jó hírnevének megsértésére alkalmas állításoknak az ítélet rendelkező részében hivatkozott közléseit.

Vitatta az elsőfokú ítéletnek azt a megállapítását, hogy a leírtak valóságtartalmára bizonyítást nem ajánlott fel. Hivatkozása szerint kizárólag a felperes válására vonatkozó bejegyzés tekinthető tényállításnak, illetőleg híresztelésnek, amelynek valóságtartalmát azonban maga a felperes ismerte el az ellene a Ny. Városi Bíróságon indított magánvádas büntetőeljárásban, ezért ez a tény a perben sem szorult bizonyításra.

Hangsúlyozta, az írásaiban nem került sor valótlan kitételek közlésére, nem volt szó gyalázkodásról, emberi méltóság sérelméről. Közléseiben csupán személyes megítélése tükröződik, s noha a véleménye - a közöttük meglévő nézetkülönbségre tekintettel - valóban kedvezőtlen a felperesre nézve, azzal nem lépte túl a közszereplőről alkotott kedvezőtlen véleménynyilvánítás, értékítélet jogi kereteit. Így az írásai önmagukban akkor sem alapoztak meg személyiségvédelmet, ha esetleg túlzó vagy felfokozott érzelmet tükröztek.

Az elégtételadását illetően az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, amikor az alperest arra kötelezte, hogy a **Sz. Sz.**-ben tegye közzé a jogsértés megállapítását és a sajnálatának kifejezését tartalmazó közlését. Az alperes ugyanis sem a keresetlevelében, sem az elsőfokú eljárás során nem jelölte meg elégtétel adására alkalmas hírforrásként a **Sz. Sz.**-t. Ezért e vonatkozásban a Pp. 215. §-ának megsértése miatt az ítélet erre vonatkozó rendelkezésének hatályon kívül helyezését és a kereseten túlterjeszkedő marasztalás mellőzését kérte.

A fellebbezés szerint a kártérítésre kötelezése önmagában is megalapozatlan, jogszabálysértő. A tényleges következményeket illetően a felperes nem bizonyította, hogy a köz- és/vagy magánéletben hátrány érte. Az a vélemény, hogy a felperes a politikai ambíciót a magánélete elé helyezi, a polgármesteri tisztség betöltésénél nem értékelhető kedvezőtlen társadalmi megítélést maga után vonó köztudomású tényként.

A másodfokú eljárásban előterjesztett előkészítő irataiban bizonyítási indítványt is előterjesztett annak igazolására, hogy a felperes válása a sérelmesnek tartott blog-bejegyzések keletkezését több hónappal megelőzően téma volt a községben (ezáltal a bejegyzésben szereplő utalásnak konkrét valóságalapja volt), illetve tanúbizonyítást ajánlott fel arra, hogy az ellene indított személyiségi jog megsértése iránti perek koncepcióos perek, megindításuk azt a célt szolgálta, hogy a felperes a polgármesteri tisztség megszüntetése miatt folyamatban volt per költségeit e személyiségi jogi perekben nyert kártérítési összegből a felperes fedezni tudja.

A felperes a csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával az alperes marasztalásának összegét 500 000 Ft-ra és annak törvényes mértékű kamataira kérte felemelni, továbbá az alperest elégtételadásként arra kérte kötelezni, hogy saját költségén a **K.-m.** című napilapban kérjen tőle bocsánatot személyiségi jogai durva megsértéséért. Utóbbi csatlakozó fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy felesleges az alperest arra kötelezni, hogy a **Sz. Sz.**-ben kérjen tőle bocsánatot, hiszen amennyiben a bíróság ilyen döntést hoz, nyilvánvalóan a **Sz. Sz.** nem fog megjelenni, hogy ne kelljen bocsánatot kérni. Emiatt az elégtételadás megfelelő módja a **K.-m.** című megyei lap

hirdetési rész rovataiban saját költségén való bocsánatkérés megjelentetésére történő kötelezése az alperesnek.

A nem vagyoni kártérítés felemelése iránti csatlakozó fellebbezési kérelmét pedig a felperes azzal indokolta, hogy az alperes által elkövetett jogsértéssel nem áll arányban az az összeg, amelyet nem vagyoni kártérítésként az elsőfokú bíróság megállapított. Ezzel összefüggésben hangsúlyozta, az alperes a felperessel, mint a település jelentős támogatottságot élvező polgármesterével szemben az ellene folyamatban lévő személyiségi jogi perek, büntetőeljárások ellenére folyamatosan személyiségi jogokat sértő magatartást tanúsít.

Az alperes fellebbezéséből is kiderül, hogy az ellene folyamatban lévő büntető- és polgári eljárások sem győzték meg arról, hogy az ő politikai szólás-szabadságának a határai ott végződnek, ahol másoknak az Alkotmányban biztosított személyiségi- és jó hírnévhez való jogai kezdődnek. Az alperes a felperest nem csupán, mint közszereplőt, hanem mint nőt és anyát is igyekezett lejártni. Ilyen körülmények között az elkövetett jogsértés súlyához a felperesnek és családjának a településen és a megyén belül okozott hátrányok elszenvedéséért irreálisan alacsony összegben állapította meg az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegét.

A felek a fellebbezési ellenkérelmeikben a másik fél fellebbezésével (csatlakozó fellebbezéssel) támadott ítéleti rendelkezések helybenhagyását kérték. A felperes a másodfokú tárgyaláson tagadta, hogy házasságának felbontása iránt pert kezdeményezett volna és azt is, hogy a magánindítványára indult büntető per bírósági tárgyalásán erre vonatkozó kijelentést tett volna.

Az ítéltábla fellebbezés hiányában a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes keresetét 500 000 forintot meghaladó nem vagyoni kártérítést elutasító részében. Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései ellen előterjesztett fellebbezés és csatlakozó fellebbezés is kis részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott döntéshez szükséges mértékben a tényállást feltárta. A helyesen megállapított tényállást az ítéltábla a feleknek a másodfokú tárgyaláson tett egybehangzó nyilatkozatai alapján csupán azzal egészíti ki, hogy a felperes polgármesteri tisztségét a Legfelsőbb Bíróság 2009. március 3-i hatállyal megszüntette.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak az így kiegészített tényállásból levont jogi következtetéseivel is többnyire egyetértett, azonban azok részben pontosításra, részben - a fellebbezések tükrében - kiegészítésre szorulnak az alábbiak szerint:

Általánosságban helytálló az alperesnek az a hivatkozása, hogy a sérelmezett blog-bejegyzések megjelenésének időpontjában a felperes polgármester, így közszereplőként szélesebb körben bírálható volt.

Az elsőfokú bíróság álláspontját osztotta ugyanakkor az ítéltábla a fellebbezéssel szemben abban, hogy a közéletben résztvevő személyeknek csak a közszereplésükkel kapcsolatban, a személyükkel szemben megnyilvánuló, őket kedvezőtlen színben feltüntető

tevékenységüket negatív módon értékelő kritikát és véleményt kell elviselniük. A közszereplővel szemben támasztott fokozott tűrőképesség azonban nem jelenti a valótlan, az emberi tisztességet, jó hírnevet sértő tényállítások elviselésének kötelezettségét is. A magánélettel (különösen az intim szférával) kapcsolatos valótlan és hátrányos megítélés kiváltására alkalmas tényállítás esetén a közszereplő ugyanolyan feltételekkel jogosult jogvédelemre, mint bármely más személy (BDT 2005.1278.). Ezt szem előtt tartva az alperes fellebbezését az ítéletábra alaposnak találta annyiban, hogy az alperes 2008. augusztus 27-i „Nyílt levél **felperes neve**-hoz, **Sz.** polgármesteréhez!” című blog-bejegyzésében megjelent az a kitétel, hogy „kettős mércével gyakran találkozunk tevékenysége kapcsán” és hogy „a genetikai kódot nem lehet megváltoztatni” kitételek a felperes polgármesteri tevékenységével kapcsolatos véleménynyilvánításnak minősülnek, amelyek nem alkalmasak a kért személyiségi jogsértés megállapítására még abban az esetben sem, ha valóságtartalmuk minden tudományos alapot nélkülöz is, és esetleg túlzottan kritikus is a felperesre nézve. Ezért az ítéletábra a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján e részében megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét, s mellőzte az e kitételre vonatkozó jogsértés megállapítását.

Alaptalanul támadta ugyanakkor az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítéletet a másik két sérelmezett kitétel vonatkozásában a jogsértés megállapítása miatt.

Az, hogy a felperes válni kíván a férjétől, vagy hogy a születendő gyermekének ki az apja, illetőleg, hogy meddig, milyen motivációk alapján kíván a megszületendő gyermekével otthon maradni, nem része a polgármesteri tevékenységének, ezért, mint a magánéletével kapcsolatos valótlan és hátrányos megítélés kiváltására alkalmas tényállítások vagy híresztelések miatt a felperes - noha egyébként közszereplő - ugyanolyan feltételekkel jogosult a személyiségvédelemre, mint bármely más személy.

A Ptk. 78. § (2) bekezdése értelmében a jó hírnév sérelmét általában a valótlan és a közfelfogás szerint sértő tény állítása, híresztelése, hamis színben való feltüntetése jelenti. A vélemény, bírálat akkor ad alapot a személyiségvédelemre, ha nyíltan (burkoltan) valótlan és sértő tényállítást is tartalmaz vagy kifejezőmódjában indokolatlanul sértő, bántó vagy megalázó. A vélemény-nyilvánítás akkor is sértő, ha minden ténybeli alapot nélkülözve önkényesen fejez ki elmarasztaló értékítéletet (BH 2003.407.). Az alperes által a 2008. május 11-i blog-bejegyzésben tett az a kijelentés, hogy a felperes szeptember 13-ára ütemezve szülni fog tényállítást, az pedig, hogy válni kíván a férjétől és hogy gyermekének apja nem a házastársa a szövegkörnyezetből megállapíthatóan híresztelés volt. A Ptk. 78. § (2) bekezdése értelmében a valótlan tény híresztelése (azaz mások valamely esemény megtörténtének látszatát keltő vélekedésének közreadása) a feltételek megléte esetén ugyanúgy alapul szolgál a hírnévrontás megállapítására, mint a sértő, valótlan tény állítása.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes tagadásával szemben az alperes részéről - a Pp. 164. § (1) bekezdésében írt kötelezettség ellenére nem nyert bizonyítást, hogy a felperes a házastársától válni kívánt és, hogy a gyermekének nem a házastársa az apja. A felperesnek az arra vonatkozó döntésével pedig, hogy

megszületendő gyermekével meddig kíván szabadságon (otthon) maradni egyáltalán nem következik az, hogy a hatalom gyakorlását fontosabbnak tartotta a gyermeknevelésnél.

Egyetértett az ítélőtábla az elsőfokú bírósággal abban is, hogy ezekkel a sérelmezett kijelentéseivel az alperes a felperes magánéletébe személyiség-védelem nyújtását megalapozó durva, sértő módon beavatkozott. A közfelfogás - a kis létszámú településeken - különösen rosszálló, elítélő, a házastársi hűség ellen vétő nőkkel, az egyéni érdekeiket a család, gyermekeik érdekei elé helyező asszonyokkal, anyákkal szemben. Az alperes által használt inkriminált kijelentések a felperest nőként, feleségként, anyaként negatív színben tüntették fel, így tehát alkalmasak a felperes társadalmi megítélésének a hátrányos megváltoztatására, a vele szemben tanúsított tisztelet és bizalom megingatására. Emiatt a valótlan kitételek egyben sértő tartalmat is hordoznak, ami megalapozza a jogsértés megállapítását.

A jogsértés megállapítása pedig a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pontja alapján megalapozottá tette a felperes alperesnek elégtételadásra kötelezése iránti kereseti kérelmét is.

Alaptalan az elsőfokú ítélet ellen az elégtételadásra kötelezés iránti rendelkezéssel szembeni fellebbezés és csatlakozó fellebbezés is.

A személyiségi jogi perekben a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontja szerinti szankció alkalmazását illetően a kereseti kérelemhez kötöttség - kialakult következetes bírósági gyakorlat szerint - akként érvényesül, hogy a bíróság csak arra irányuló kereseti kérelem esetén kötelezheti az alperest a megállapított jogsértés miatt a felperes részére elégtétel adására, az elégtételadás módját illetően a bíróságot a kereseti kérelem nem köti. Ebből következően nem követte el az alperes fellebbezésében hivatkozott eljárási szabálysértést az elsőfokú bíróság sem, mert nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmen azzal, hogy a megállapított jogsértés miatt az elégtételadás módját a felperes kereseti kérelmétől eltérően határozta meg.

Megalapozatlanul kérte ugyanakkor a csatlakozó fellebbezésében a felperes is az elégtételadás elsőfokú bíróság által választott eszközének megváltoztatását. A személyiségvédelem tekintetében igényelhető szankciók rendszeréből és a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt jogkövetkezmény megszövegezéséből egyértelműen az következik, hogy az elégtételadás tekintetében a sérelmet szenvedett személy erkölcsi jóvátételt, általában olyan tartalmú nyilatkozat közzétételét követelheti, amely a jogsértés megtörténtét tudatosítja azzal a személyi körrel, amely előtt őt a sérelem érte (EBH 2006.1398.). Figyelembe véve azt a nem vitás tény, hogy az alperes az általa működtetett weboldalt már az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala előtt megszüntette a jogsértés megállapítása és a bocsánatkérés **Sz. Sz.**-ben való közzétételére kötelezése az alperesnek az ítélőtábla álláspontja szerint is alkalmas az elégtételadás azon funkciójának a betöltésére, hogy a jogsértés megtörténtét a jelen esetben is azzal a személyi körrel tudatosítsa, amely előtt a felperest a sérelem érte. Nem vitás, hogy a **Sz. Sz.** című helyi lap az ítélőtáblai döntés időpontjában is megjelenik. Az, hogy annak esetleges jövőbeni megszüntetésére reális esély mutatkozik, amely miatt veszélyben van az elégtételadás is, nem lehet kellő indok a fentiek szerint megalapozott és törvényes elsőfokú ítéleti döntés

megváltoztatására. A felperes ugyanis nincs elzárva attól, hogy ilyen esetben az alperesnek az elégtételadásra kötelezése iránt újabb igényt érvényesítsen.

Alapvetően találta az ítéletábra az alperes fellebbezését abban is, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítottság hiányában tévesen állapította meg a felperes nem vagyoni kártérítést. A Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjának utaló szabálya folytán alkalmazandó Ptk. 339. § (1) bekezdés és 355. § (4) bekezdésének rendelkezése alapján arra helytállóan hivatkozott az alperes a fellebbezésében, hogy a felperes által követelt nem vagyoni kártérítés megállapításának is feltétele a hátrány - a kár - bekövetkezése, a sérelmet szenvedett fél megítélésének hátrányos megváltozása és ennek bizonyítása. Következésképpen azonban a bírósági gyakorlat abban is, hogy bizonyos jogsértések elkövetése esetén a hátrány bekövetkezése köztudomású ténynek minősül és mint ilyen a Pp. 163. §-ának (3) bekezdése értelmében azt a bíróság valóban fogadhatja el. (EBH 2001.514.)

Mindenben osztotta az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, melynek lényege: a polgármesteri tisztsége folytán közszereplő és közéleti szempontból köztisztviselőként állónak tekinthető felperes jó hírűvének - az interneten megjelent (a szigorúan vett magánéletével kapcsolatos) cikkekben őt rendezetlen magánéletűnek, házasságban másoktól gyereket szülő nőnek és a karrierjét a gyermekével szemben előnyben részesítő anyának való feltüntetésevel történt - megsértése, nemcsak a saját szubjektív érzeteket emberi méltóságában, hanem - különösen a lakókörnyezetében - a közösségi megítélésében bizonyításra nem szoruló hátrányt okozott (illetve okoz), amelynek a kiküszöböléséhez a nem vagyoni kártérítés szükséges.

Alaposnak találta ugyanakkor az ítéletábra a nem vagyoni kártérítés megállapított összegének felemelése iránti felperesi csatlakozó fellebbezést. A nem vagyoni kártérítésnek a kompenzációs funkciója mellett elégtételadási funkciója is van. Az elsőfokú bíróság által megállapított kártérítés a megállapított jogsértéssel nincs arányban. A felperes által a csatlakozó fellebbezésében igényelt 500 000 forint megfizetése alkalmas mindkét funkció betöltésére.

A kifejtett indokokra tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a fellebbezett részében a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta, az alperes marasztalásának főösszegét 500 000 forintra felemelte, egyebekben pedig az elsőfokú ítélet rendelkezéseit helyben hagyta.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására tekintettel módosult a peres felek pernyertességének és pervesztességének az aránya. A felperes a nem vagyoni kártérítés iránti kereseti kérelme fele részében is pernyertessé vált, míg a jogsértés megállapítása iránti keresetének csak kisebb részében lett pervesztés. Ezért az ítéletábra a pernyertesség-pervesztességi arálynak megfelelően a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján módosította az elsőfokú ítéletnek a perki költség viselésére vonatkozó rendelkezéseit is akként, hogy a jogsértés megállapítása iránti keresetében való túlnyomórészt pernyertességéért a felperes javára az alperest a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és 4/A. §-a szerint megállapított ügyvédi díj megfizetésére kötelezte azzal, hogy a nem vagyoni kártérítés iránti kereset tárgyában való azonos pernyertesség-

pervesztességük miatt az az alapján megállapítható ügyvédi díjból eredő azonos összegű perköltségüket a felek maguk viselik.

A pernyertesség-pervesztesség módosulására tekintettel került sor, a további 300 000 forint nem vagyoni kártérítés iránti keresetében is pernyertessé vált felperes által az államnak megtérítendő feljegyzett eljárási illeték összegének a leszállítására.

A másodfokú eljárásban a felperes csatlakozó fellebbezése 300 000 forint nem vagyoni kártérítés vonatkozásában eredményes volt és csupán az elégtételadás módjaként meghatározott újság elnevezése vonatkozásában volt sikertelen. Az alperes fellebbezése ugyanakkor egy jogsértő kitéltől eltekintve eredménytelen volt. Ennek megfelelően a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte a felperes javára az ügyvédi munkadíjból eredő másodfokú részperköltsége megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-ában foglaltak alkalmazásával állapította meg. „Az illetékekről” szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján a feleket tárgyi illetékfeljegyzési jog kedvezménye illetve meg a fellebbezési eljárásban is a fellebbezési értéket mind a fellebbezés, mind a csatlakozó fellebbezés tekintetében - az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja szerinti összegben kellett megállapítani, amelynek alapulvételével az Itv. 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű feljegyzett fellebbezési eljárási és a (4) bekezdés szerint megállapított összegű csatlakozó fellebbezési illeték állam javára történő megfizetésére a feleket a pernyertességük, pervesztességük arányában kötelezte.

Miután az elsőfokú bíróság részéről az alperes fellebbezésében állított eljárási szabálysértések elkövetése nem volt megállapítható, a fellebbezési eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványai teljesítését, mint szükségtelent az ítéltábla mellőzte.

D e b r e c e n, 2010. június 24. napján

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Riczu András s.k. előadó bíró, Dr. Bakó Pál s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -